

rabljanje katoličanstva v nazadnjaško-klerikalne namene. Dokaz temu je že dejstvo, da so igrali pri tem dirindaju politični voditelji klerikalne stranke prve gosle. Seveda v prvi vrsti dični glavar kranjski dr. Šusteršič, mož, ki ima ožlindrane roke in ki si tudi še umazaniji očitjanj gospice Kamile Theimer ni opral. Ta Šusteršič se je delal zdaj nakrat zopet za dobrega avstrijskega patriota, kar je seveda v tem okvirju le gnusno vplivalo. Pred par meseci šele so hoteli slovenski klerikalci avstrijsko domovino Srbiji in Rusiji prodati; zdaj, ko se jim to ni posrečilo, pa so se zopet pobarvali s črno-rumenimi barvami. Ej, gospodje, ali smatrate javnost za tako kratkomiselno? Stranka, ki je izjavila, da ji je pravoslavni Srb ljubši nego katoliški Albanec, ki se je rogala srbskim morilcem, ko so davili katoliške duhovnike, ki je v času vojne nevarnosti zastopala sovražnikove interese, katere duhovni zasramujejo cesarsko pesem, — taka stranka naj nikdar ne hlina katoliškega ali avstrijskega mišljenja. Kajti vsa njeno „prepričanje“ je edino skrb ter hrepenjenje po vladanju . . . Zato je bil slovensko-hrvatski shod v Ljubljani le prazna komedija!

Prvaški škandal, ki smrdi naravnost do neba, se je zdaj na Kranjskem pojavil. Neka gospica Kamila Theimer je namreč na podlagi dokumentov in pisem objavila serijo člankov, v katerih se očita slovensko-klerikalnim voditeljem tako gorostasno umazane stvari, da bi morali takoj iz javnosti izginiti, ko bi se le trohica teh očitjanj dokazala. Zlasti hudo prizadeta sta deželni glavar kranjski dr. Šusteršič, kateremu so očita naravnost zlorabo javnih denarjev v osebne namene, ter duhovnik dr. Krek, katerega celibaterske navade so prav neprijetno razsvetljene. Namesto da bi slovenski voditelji z vsemi močmi pomagali, da se zadeva pred sodnijo pojasni, se muzajo in skrivajo, — odgovorni urednik klerikalnega „Slovenca“ pa je celo pobegnul pred roko pravice. Ta škandal slovensko-klerikalne stranke je tako velik, da bode imel gotovo hude posledice za to črno stranko, ki je do kosti korumpirana in živi najraje v močvirju, kakor gnusna golazen.

stusovega naslednika je preseгла vse meje. Ne vem, ali je bil kaplan ob 8. uri zjutraj že pijan ali ne. Samo to sem videl, da je poštene kmete s svojo surovostjo in strastno agitacijo tako razburil, da je le še ene besede manjkalo, da bi jih ne dobil po hrbtu. Polovil je pri davkoplačevalnih vdovah in devicah skoraj vsa pooblastila, ter ta razdelil med svoje špane. No kaplan Kramaržič, drugače so Vam Marječani trn v peti, pooblastila Marječank Vam pa le dišijo. Kaj ste pa delali z glasovnicami? Niste zadnjih trgali volilec iz rok, jih popravljali v hasek Vaše stranke in s tem razburili volilce tako, da jih mnogo ni šlo volit? Kaj poreče k temu državno pravičništvu? Lagali in farbali ste Vaše ovčice, da je bilo joj! Vaša agitacija je bila vsestransko nepoštena in za duhovnika sramotna. Vi sami ste bili „Slov. kmetska zveza“, ki si s tem ni pridobila nikakega lorvorja. Vložil je proti izidu volitve ugovor in upamo trdno, da bode oblast nestransko celo zadevo preiskala in razsodila. A tudi kaplanu Kramaržiču kot zastopniku „Slov. kmetske zveze“ se ne na uho, ampak javno pove, da ne bode „Slov. gospodar“ po prihodnji volitvi imel priliko nepoštenosti, nasilstvu in gnusni agitaciji peti slavo.

Sv. Janž dr. p. Kaplan Kramaržič divja. Zadnji teden, ko so bile volitve pri sv. Marjeti d. p. je tako strastno agitiral, da jih je skoraj od kmetov nalezil in da bode najbrž še imel pri sodniji opraviti. Zadnje nedeljo je udrihal po naši požarni brambi, katere priredi veselico in jubilej 25 letnega obstanka. Na prižnici je tulil, da smo mislili, da je zmaj v cerkvi. Lasi so mu stali po koncu, z očmi nas je hotel prebosti in zijal je, da smo se pomaknili proti vratom s strahom, da nas ne požre. Pesti ga najbrž še danes bolijo. To pa vse zaradi tega učinkuje, ker se vrši veselica v naprednem duhu. (Žal da se ni veselica vršila v naprednem, marveč v izzivalno sokolskem duhu, kar seveda kaplana istotako nič ne briga! Op. uredn.) V šoli obljubuje taisti deci podobe, katere stariši se veselice ne udeležo. Fantje vabi v drugo krčmo in jim obeta, da jim bodo zaigrale „Marrijine device.“ Tistim, ki se dajo vloviti, dober tek! Kaplanu Kramaržiču pa zagotovimo, da smo bili požarni brambovci naprednih mislij in da bodemo za naprej ostali verni in napredni. K večjemu bi se znalo pripetiti, da nas Vi spravite ob vero. O vera, ti vir vsega obstanka, ti pešaš, ker te taki ljudje oznanjajo, kakor so hujskajoči kaplani. Kaplan Kramaržič pa dela najbrž skušnjo za Gradec 47, drugače bi nas poštene fante in možje v miru pustil. „Orel.“

Balkanske zmešnjave.

Po sklenjenem miru. — Turki hočejo obdržati vijalet Adrianopol. — Albanci se pripravljajo na nove boje. — Kakšnja bode bodočnost?

Res, več kot potreben je bil sklenjeni mir na Balkanu, kajti zdaj se pričinja med udeleženi državami pojavljati grozovita opešanost, zdaj pričinja na vseh koncih in krajih primanjkovati hrane, denarja in ljudi . . . Dokler so se vršile še parade z donečimi govori in slavnostnim pokanjem topov, živelo je tudi še navdušenje. A zdaj, ko so vojaki v Belgradu in Sofiji, v Saloniku in Cetinju odložili puško in se vrnili k domači peči, zdaj pričinja trkati revščina na okna. Na vseh krajih kolera, bolezen, lakota, — državne blagajne pa prazne in izžrpane. Krvavi del vojne je končan, ali dolga desetletja bode trebalo, predno se zacelijo vse rane . . .

Pogajanja za končni mir so končana in posamezne komisije izdelujejo že natančne meje. Edine turško vprašanje je še nerešeno. Turki so zasedli preje izgubljeni vijalet Adrianopol s trdnjavo vred in imajo zdaj okoli 350.000 vojakov pod orožjem, da branijo svojo posest. Kdo jim bode zdaj Adrianopol vzel? Nikdo! In res se pričinja Bolgarija že pogajati, ker vidi, da nobena velevalst ne bode šla zanjo v ogenj. Po prvi balkanski vojni so bili Turki tako rekoč iz Evrope vrženi; druga balkanska vojna

pa jim je zgradila zopet mostu vrnitev v Adrianopol. Kismet!

Tudi v Albaniji raste razburjenost med posameznimi skipetarskimi plemeni, katerih deželo se hoče oddati Črnogori. Gotovo je, da bode prišlo še do grozovitega klanja in preliivanja krvi, predno bode kralj Nikita postaril svoj škorenj na albanski tilnik. Zato se prav dolgo ne bode tam dol miru.

Velevlasti so se sicer pomirile in nevarnost evropejske vojne je vsaj za sedaj odpravljena. Zato so prišli tudi zdaj po dolgih mesecih težke službe od srbske meji naši avstrijski rezervisti na zaj. Vrle branitelje domovine se je povsod velikim navdušenjem pozdravljalo.

Evropejske vojne ne bo, — za sedaj! A razvitek na balkanskem polotoku ni razveseljiv. Končna beseda se na Balkanu še ni govorila. Ko bi se bilo v tej nesrečni vojni pvoštevalo edino pravilno stališče: Balkan balkanskim narodom, to se pravi: vsakemu balkanskemu narodu tiste pokrajine, v kateri živi, — potem bi bila bodočnost mirna! Ali kakor stojijo razmere sedaj, je čisto gotovo, da bode v par letih na Balkanu krvavi ples iz novega pričet. Pomisliti treba, da je sledeče številke: Glasom mirovne pogodbe in Bukaresta pridobila bi Bolgarija Tracijo, v kateri živi poleg 200.000 Bolgarov še 250.000 Grkov in 500.000 Turkov. V južni Makedoniji, ki jo dobijo Grki, živi 250.000 Bolgarov. V pokrajinah, ki so jih Srbi pridobili, živi komaj 40.000 Srbov, pač pa 467.000 Bolgarov. Na vzhodni strani zopet pride pod srbske žestice skoraj 5 milijonov Albancev. Rumuni so pridobili Dobružo, v kateri živi tudi le 7500 Rumunov poleg 300.000 Bolgarov. Te številke nam dokazujejo, da bodeje zopet nirotrejni nemiri v posameznih balkanskih državah na dnevnom redu. Vrelo bode naprej v tem peklenskem kotlju.

Novice.

Morski volk se je pojavil zopet pri Trzinu 5 oseb se je peljalo v čolniku par kilometrov v morje. Slučajno se je čoln prekučil in vsi so padli v vodo ter se hoteli s plavanjem rešiti. A nakrat se je pojavil morski volk (Haifisch), ki je potegnil eno plavalk, 20 letno kontoristino Marijo Neumann pod vodo. Neko drugo starejšo žensko je zadela vsled strahu srčna kap in je tudi vtonila. Ostale tri so se komaj rešile.

Grozni umor. Dunajski hauptman Eisenstein imel je v svojem stanovanju obisk neke ženske Kar nakrat skoči v sobo njegov vojaški sluga Jakobović in ustrelil hauptmana ter žensko, potem pa rani še nekega na pomoč prihajajočega feldvebla. Bržkone hipno znoreli Jakobović skočil je potem iz drugega nadstropja in oblebalo težko ranjen.

Povoden na Ogrskem se je v zadnjem času zopet pojavila. Od marca lanskega leta bila je okolica mesta Bodrog-Keresztur 14 krat pod vodo. Njive in travniki v občinah Olasz-Liszka, Czegilong, Bodrog-Kisfalud, Bodrog-Keresztur, Tokaj, Timor, Zaltod in Rokomac stojijo že tednov pod vodo. Ali oblak se je odrgal in voda tudi celo vrsto drugih občin preplavila. Vasi Alsovadazs pogreznilo se je vsled vode 12 hiš, v Szikszu 50, v Bakti pa 16 hiš. Vasi Alsokaszmark in Felsokaszmark sta vsled vod popolnoma uničeni. Mnogo oseb izgubilo je v valovih svoje življenje. Občina Abanj Szanto stoji deloma pod vodo in se je pogreznilo 8 hiš; vidi je železniško progo v dolgosti 300 metrov razrušila. Obupanje kmetskega prebivalstva je velika.

Velika razstrelba se je zgodila v mestu Tumbayu. Neki voz cestne železnice trčil je namreč z vozom, ki je bil naložen z dinamitom. Seveda se je dinamit vsled tega razstrelil. Vse poslopje je bilo popolnoma razrušenih. Istotako je bilo okroglo 100 oseb ubitih, mnogo večje število pa težko ali lahko ranjenih.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Pijonirji, pozor! Kot c. in kr. vojaki se na brigate za nobeno politiko. Ali zapomnite si to le: Krčmarica Mahorič nagnala je ranjenega vašega tovariša pijonirja Zupaniča kakor psa!

Ime
MAGGI
jamči
za izvrstno kakovost
MAGGI-jevih kock
po 5 vin. za 1/4 litra naj-finejše goveje juhe.
Le-ta so najboljše!
Blagovolite to upoštevati pri nakupovanju.

Dopisi.

Sv. Marjeta dr. polje. Pri zadnji občinski volitvi je napredna stranka propala. Zakaj? pozneje. „Slovenski gospodar“ je prinesel slavospev o izidu volitve. On piše, da so k izidu volitve pripomogli krščansko misleči možje. Kaj misli „Slov. gosp.“, da mi naprednjaki nismo krščanski možje? Tukaj pribijem, da smo krščanski, a ne klerikalni možje, kateri ne poznamo hinnanščine, ne nasilstva, ki trezno in pošteno mislimo ter se ne udamo nasilstvu hujskajoče duhovščine. Ali o volitvi! Največji in najboljši zastopnik „Slov. kmetske zveze“ je bil šentjanžki kaplan Kramaržič. Sem že videl pijanega in vsled tega razburjenega človeka. A besnost tega Kri-

pred s
ske“ r
Pri l
vun
stov
naši p
dejo
lego
ne mo
svoje
Gral
nirja
voja
trebn
več p
[
Šerc
bila t
v ned
to je
pred
hotel
delati
bolje
balkan
enem
nekda
da bi
službo
romani
ravna
ček!
valci
zovite
je nj
Dela
Sram
z ne
fija
Senč
ki in
depra
vendi
šta
Drug
nje
gov
da je
ležil
smo,
vičev
vršik
ljuds
korot
Na k
nik
körn
Sch
drž.
gih
gime
je vi
dere
jansi
imel
kate
preb
vini
je d
dil
vojn
čez
nad
šope
brilj
stu
lico.
odli
odp
zani
mot
ni v
bole
sko
bav
na

pred svojega praga, ko je prišel svoje „sokol-
noč“ mučnice iskati! To je treba zapomniti!
Pri Mahoriču se torej pionirje
vun meče, ako ne trobijo v politični rog go-
stov „črnega Petra!“ Prepričani smo, da imajo
naši pionirji dovolj časti v sebi, da ne bo-
dejo več krčmarice Mahorič nad-
legovali. Kdor pionirje čez prag meče, ta
svoje krajarje nosi! Isto velja od gostilne
Graharja v Hajdini. Tam se je pijo-
nirja pretepavalo in skoraj pobilo. Dolžnost
vsejške oblasti je, da ukrene tu vse po-
trebno, da se taki sramotni škandali ne bodoje
več pripetili. Svaka sila do vremena!

Dva stara naša znanca, učitelj Vincenc
Serona in železniški uradnik Haladea sta
bila torej voditelja med onimi pretepači, ki so
v nedeljo pionirja Zupaniča napadli. Serona, —
to je tisti dolgonogi učitelj Serona, ki je bil
pred par leti na neprijetni način zmočen, ko je
hotel na kolodvoru s svojo kožjo brado zgago
delati. To človeče, ki pozna gostilno desetkrat
bolje nego šolo, pokazalo je zdaj nakrat svojo
balkansko korajžo, zdaj, ko jih je bilo sto proti
enemu! In Haladea, uradnik južne železnice,
nekdanji učitelj, mu je pomagal. Bolje bi bilo,
da bi se Haladea intenzivneje brigal za svojo
službo! Povedati bi mu znali v tem oziru cele
pomane! Opozarjamo šolsko oblast kakor tudi
ravnateljstvo južne železnice na ta čedni par-
ček! Za pretepanje ne plačujejo davkoplače-
valci učitelje ter uradnike!

Trgovca Senčar v Ptuju se dela vedno gro-
zovito nedolžnega, kadar se pove javnosti, da
je njegova trgovina pravo gnezdo prvaške gonje.
Dela se slepega in gluhega v takem slučaju.
Stranuje se menda, da visi še vedno njegova
nemško-nacionalnim trakom ozalšana fotogra-
fija v nemškem telovadnem društvu. Trgovca
Senčarja pa zagovarjajo tudi gotovi drugi ljudje,
ki imajo svoj bastardski nos tudi v vsaki zadevi,
leprav jih niti za mišjo dlako ne briga... In
mendar ponavljamo zopet, da je Senčarjeva
šitacuna gnezdo prvaške gonje.
Drugača bi ne mogel Senčar trpeti, da je
njegov komi Heinr. Kreft glavni ro-
govilež pri ptujskih „sokolih“,
da je pretepač, ki se je v nedeljo istotako ude-
ležil pobijanja pionirja Zupaniča. Radovedni
smo, na kak način se bode Senčar zdaj oprate-
val. Radovedni smo, res radovedni!

Otvoritev novega mostu v Mariboru se je
vršila preteklo nedeljo ob velikanski udeležbi
ljudstva. Kot zastopnik cesarja pripeljal se je s
koroškimi brzovalkom nadvojvoda Friderik.
Na kolodvoru so ga pričakovali m. dr. namest-
nik grof Clary, deželni glavar grof Attems,
korni komandant Leitner, župan dr.
Schmiderer, okrajni glavar pl. Weiss,
župnik in deželni poslanec Wastian, več dru-
gih županov, nadalje častna kompagnija 26. re-
gimentata itd. Po kratkem pozdravu odpeljal se
je visoki gost v spremstvu župana dr. Schmi-
derer in podžupana Wastian ter drugih dosto-
anstvenikov v avtomobilih k mostu. Tam je
imel župan dr. Schmiderer znameniti nagovor,
katerem je zlasti udanost in patriotska čustva
prebivalstva napram cesarju in avstrijski domo-
vini naglašal. Tudi škof dr. Napotnik imel
je daljši govor v nemškem jeziku, kakor je ure-
dil cerkveno blagoslovljenje novega mostu. Nad-
vojvoda šel je potem v spremstvu gostov prvi
čez most. Na oni strani mostu pozdravila je
nadvojvoda gđc. Bibus, ki mu je podarila
kolepek cvetljic. Nadvojvoda dal ji je v spomin
briljantno brošo. Jako dopadel je visokemu go-
stniku krasni pogled na Maribor in njegovo oko-
lico. Nadvojvoda nagovoril je potem celo vrsto
prijaznih oseb in se je kmalu nato v avtomobilu
odpeljal v Gradec. Vsa slavnost je imela impo-
nanten vtis in se je vršila brez pomembnejšega
motenja. Mesto je bilo seveda okrašeno z za-

stavami. Na ljudstvo je vplivala otvoritev glo-
boko. Novi most je torej otvorjen; dal Bog, da
bi prinesel mnogo gospodarskega napredka
kmetškemu kakor mestnemu prebivalstvu!

Velikanski dirindaj napovedali so slovenski
klerikalci in narodnjaki za dan otvoritve novega
mariborskega mostu. Pa ves dirindaj je padel
v vodo... To je pač dokaz, da nimajo
slovenski voditelji prav nobene-
ga vpliva nad slovenskim ljud-
stvom, da so torej lažniki, ker se delajo za
komandante slovenskega ljudstvu, da se jim
doslej ni posrečilo zastrupiti srca ljudstva...
Najprve so komandirali slovenski prvaki, da
naj razobešajo ljudje v Mariboru belo-plavo-rdeče
zastave. Za katoliški shod v Ljubljani so slo-
venski klerikalci sami te panslavistični zastavi
proč vrgli; v Mariboru pa so hoteli s tem „rus-
kim“ barvam prebivalstvo dražiti. Ali ljudji jih
niso poslušali, marveč so raje cesarske, avstrijs-
ske ter štajerske zastave razobešili. Ljudstvo je
pozdravilo člana cesarjeve družine, nadvojvoda
Friderika s cesarskimi, ne pa z ruskimi barva-
mi! In slovenski voditelji so bili blamirani...
Na kolodvor so postavili orehovskega Piška,
enega najduhovitejših slovenskih voditeljev, češ
da naj ta nadvojvoda v slovenskem jeziku po-
zdravi. A Pišek ne zna ne slovensko ne nem-
ško; potrpežljivo poslušal je nadvojvoda njegove
nerazumljive besede in mu je dal potem par
nemških besed kot odgovor. Kajti nadvojvo-
da ne zna orehovskega dialektu... Knezo-
škof dr. Napotnik je uvidel, da bi bilo govore-
nje v nadvojvodni neznan slovensčini le prazna
demonstracija; zato je imel tudi daljši nagovor
iz izključno nemškega jezika... Ljudstva
samega se je seveda tudi iz dežele prav veliko
zbralo. Ali to ljudstvo ni bilo tako neumno, da
bi se pustilo od prvaških hujskačev zlorabljati
v politično gonjo. Ljudstvo ni hotelo pred ce-
sarskim zastopnikom demonstrirati srbofilskih
idej. Zato je bilo mirno in je skupno z nem-
škimi Mariborčani pozdravljalo nadvojvoda. In
prvaki, ki so preje tako grozili z nevoljo pre-
bivalstva, so bili zopet blamirani... Ja, ja,
časi še niso blizo, ko bodoje slovenski voditelji
na razvalinah avstrijske domovine zgradili „ju-
goslovanstvo“ deželo...

Klofute niso ravno priporočljivo sredstvo v
javnem nastopu. Posebno ne, ako se dotaknejo
blagoslovljenega lica kakšnega političnega du-
hovnika. Pa kaj hočemo, — v hipni razburje-
nosti se marsikaj zgodi! Pri mostnih slavnostih
v Mariboru je hotel neki politični fajmošter iz
okolice (znan je vsem, ali iz prijaznosti zamol-
čimo njegovo ime!) škandale delati in ljudstvo
do demonstracij pripraviti. Imel pa je smolo;
kajti naletel je na napačne ljudi, ki so mu ta-
koj na lici mesta precej občutljivo dokazali ne-
dolžnost takih demonstracij. Čujemo, da si je
kupil ta fajmošter flajšter za obraz. Tak flajšter
pa bi potreboval tudi neki slovensko-zagriženi
učitelj iz mariborske okolice, ki jih je tudi do-
bil po ustih... Mi gotovo nismo za tak način
boja, ali ta dva možica sta jih res zaslužila!

Dobro povedano! V Brenčičevi hiši v Ptuju
otvoril je novi slovensko prvaški advokat (pardon:
odvetnik) dr. Tone Gosak svojo pisarno, obenem
pa Lojze Brenčič svojo trgovino z manufakturi-
nim blagom. Ko je nekdo to zbranim kmetom
sporočil, dostavil je hudomušno: „Veste kmetje,
eden vas bode oblačil, drugi pa
slačil“... Bravo!

Zaradi škandala v sv. Lenartu sl. g., ki ga
je povzročil zagriženi župnik ob priliki cesarske
maše, bluje prvaško časopisje brez razlike
stranke ogenj in žveplo. Tako delajo ti gospod-
je, kakor da bi bil nemški nadočitelj g. Flöry
vsega kriv. Ej, kako pa stoji stvar? Nepobitna
resnica je, da je fajmošter v prvaški
zagriženosti petje cesarske pesni
motil in da je nemške domačine iz
cerkve spodil. Čez to dejstvo ne pomaga

prav nobeno zavijanje! Sicer pa naj se ne pere
„zamorca“ fajmoštra, katerega „patriotskih“
čustva poznamo prav dobro. V vseh avstrijskih
kronovinah mora se šolska mladina dne 19. no-
vembra udeležiti žalovne maše po umorjeni ce-
sarici Elizabeti. V sv. Lenartu se to že več let
ni zgodilo. Fajmošter je namreč ved-
no žalovno mašo odpovedal. Kakšen
je torej ta fajmošter? Cesarske pesni noče po-
slušati, maše za pokojno cesarico noče čitati,
— ja za sto vragov, zakaj pa ne gre tja na
Balkan s svojo zagriženostjo?...

V sv. Lenartu slov. gor. imajo seveda tudi
„sokole“, ki se jih zlasti na tem pozna, da po-
noči okrog rogovilo in tuljio. Temu škandalizi-
ranju pijanih prijateljev srbske „kulture“ bo
treba konec napraviti. Zanimivo je, da ni niti
eden tamošnjih „sokolov“ v sv. Lenartu doma-
čin; vsi so pritepenci iz najrazličnejših krajev.
Zakaj se ti rdeče-srajčnejši ne odpeljejo na
Balkan?...

V sv. Jurju slov. gor. imajo nadočitelja
Pavlina, ki menda misli, da je plačan edino za
prvaško hujskarijo. Vkljub temu, da je služben
na utrakvistični ali dvojezični šoli, kaže ob vsaki
priliki na najnesramnejši način svoje sovraštvo
proti nemškemu jeziku. Niti v službenem obče-
vanju noče rabiti nemščine, čeprav bi moral kje
na Pohorju kóže pasti, ako bi ne znal nemščine.
Raje pusti nemško pisane uradne akte v Gra-
dec pošiljati, da se tam od deželnih uradnikov
prevajajo. S tem napravlja Pavlin seveda deželo,
to se pravi davkoplačevalcem velike stroške.
Ali imamo res učitelje samo zato, da tlačijo
vboge, revne davkoplačevalce še hujsje v blato
vsakdanje mizerije? In taki učitelji, ki delajo
davkoplačevalcem le škodo, bi potem še radi
svoje plače zopet na troške davkoplačevalcev
zvišali! Priporočamo Pavlinu, naj poskusi pa-
met rabiti, drugače bodoje kmetje njegovi pr-
vaški trgovaštvo kmalu konec napravili!

V Konjicah priredili so narodnjakarji pred
kratkim neko „veselico.“ Namen jim je bil se-
veda hujskarija zoper domačine, ki se ne vda-
jajo srbofilskim sanjarjam. No, gospodje v
„narodnem domu“ so postali kmalu krotki. Proti
prirediteljem in zlasti proti nekemu predrznemu
odvetniškemu kandidatu se je napravilo kazens-
ko naznanilo.

Okrajni zastop v Konjicah je oblast zaradi
notranjih preprirov razpustila. Upati je, da
bode z novimi volitvami vse nesoglasje odprav-
ljeno v prid gospodarskemu delu vsega prebi-
valstva.

Hitra smrt. V Ptuju je zadela kap soprogo
izdelovalca dežnikov gospo Scharner. Bila
je pridna, splošno spoštovana žena, ki je dolga
leta bolehal, a vkljub temu vedno svojo dolžnost
kot gospodinja izvršila. — Na Bregu pri Ptuju
pa je zadela kap komaj 28 letno soprogo tr-
govca Iglitsch. Revica je bila takoj mrtva.
R. i. p.!

Umrl je pri Konjicah lastnik tovarne g.
Eduard Hafenrichter. Bil je splošno spo-
štovan in jako delaven mož zvestega naprednega
mišljenja. L. m. z.!

Tretja žrtev krvave žaloigre v Ptuju, pri
kateri je dragonec Dengschwert ustrelil gostil-
ničarko Preuz ter sebe, je zdaj tudi umrla. V
bolnišnici v Gradcu je namreč izdihnila hčerka
Olga Preuz, ki jo je bil morilec trikrat v hrbet
ustrelil.

Vlom. V Hotenju pri Šoštanju vlomili so
bržkone cigani v kočjo Johana Kočever, pokradli
so mnogo obleke, mesa, špeha, več ur in tudi
večjo svoto gotovega denarja.

Obesil se je zaradi previsoke starosti neki
84 letni vžitkar v Bezini pri Konjicah.

V otrobih zadušilo je delavca Johana Ahtik
v Majdičevem mlinu pri Celju. Bržkone je pri
delu zaspal, otrobi so se sluli nanj in ga zadušili.

Pobjo. V ptujski okolici napadla sta dva
suroveža spečega fanta Ludvika Lenert in ga z

Lenoba

vedno samo slaba lastnost, marveč večkrat
čezmerno pojav, in v tem slučaju je njen vzrok
skoraj vedno slabo prebavljanje. Kdor ne pre-
bavlja hitro in lahko, je večinoma slaboten in
zavrt. Krvni reven, kajti uresničenje nove krvi se

vrši prepočasno. Takim ljudem primanjkuje potem
seveda tudi moč za delo in svežost, ki jo naj-
demo pri ljudeh z normalno prebavo. Staro pri-
znano, sigurno vplivajoče, milo sredstvo, olajšati
prebavo, so Fellerjeve odvajalne Rhabarbara-
kroglice z zn. „Elza-kroglice.“ One pospešuje-

jo apetit, prebavo, odpravijo krč, uredijo odva-
janje in izboljšajo kri. 6 škatljic za 4 krone po-
šilja franko apotekar E. V. Feller v Stubici,
Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko), kjer se dobi tudi
znameniti Fellerjev „Elza-fluid“, en poizkusni
tucat za 4 krone. Si - - -

